

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

28. ledna 2016*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině — Zmrazení finančních prostředků — Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje — Zařazení žalobcova jména na seznam — Důkaz o tom, že zařazení jména na seznam je podložené“

Ve věci T-341/14,

Sergiy Kljujev, s bydlištěm v Doněcku (Ukrajina), zastoupený R. Ghersonem, T. Garnerem, solicitors, a B. Kennellym, barrister,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené Á. de Elera-San Miguel Hurtadem a J.-P. Hixem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou D. Gauci a T. Scharfem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26), nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/876 ze dne 5. června 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. L 142, s. 30), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/869 ze dne 5. června 2015, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. L 142, s. 1), v rozsahu, v němž bylo žalobcovo jméno zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují tato omezující opatření,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení G. Berardis (zpravodaj), předseda, O. Czúcz a A. Popescu, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Grzegorzcyk, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. září 2015,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobce, Sergij Kljujev, je bratr Andrije Kljujeva, bývalého ředitele kanceláře prezidenta Ukrajiny.
- 2 Dne 5. března 2014 přijala Rada Evropské unie na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26).
- 3 Článek 1 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2014/119 stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám určeným jako osoby odpovědné za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které jsou těmito osobami nebo subjekty vlastněny, drženy či kontrolovány.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nezpřístupní přímo ani nepřímo fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze ani v jejich prospěch.“
- 4 Podrobná pravidla týkající se předmětných omezujících opatření jsou stanovena v ostatních odstavcích téhož článku.
- 5 Téhož dne přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1).
- 6 Ve shodě s rozhodnutím 2014/119 ukládá nařízení č. 208/2014 přijetí předmětných omezujících opatření a stanoví k těmto omezujícím opatřením podrobná pravidla, která jsou věcně stejná jako v uvedeném rozhodnutí.
- 7 Jména osob, na které se vztahuje rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014, jsou uvedena na seznamu v příloze uvedeného rozhodnutí a v příloze I uvedeného nařízení (dále jen „seznam“) spolu s odůvodněním jejich zařazení na seznam a s dalšími údaji.
- 8 Žalobcovo jméno bylo na seznamu uvedeno s identifikačními údaji: „podnikatel; bratr Andrije Kliuieva“ a s odůvodněním, které zní:

„Osoba, jež je na Ukrajině vyšetřována z důvodu účasti na trestných činech v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí.“
- 9 Dne 6. března 2014 zveřejnila Rada v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení určené osobám, na něž se vztahují omezující opatření stanovená rozhodnutím 2014/119 a nařízením č. 208/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. C 66, s. 1). V tomto oznámení se uvádí, že „[d]otčené osoby mohou zaslat Radě žádost včetně podpůrných dokumentů, aby rozhodnutí o jejich zařazení na [...] seznam bylo znovu zváženo“. V oznámení jsou rovněž dotčené osoby upozorněny na to, „že mají možnost rozhodnutí Rady napadnout u [Tribunálu] v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 275 druhém pododstavci a čl. 263 čtvrtém a šestém pododstavci [SFEU]“.

10 Rozhodnutí 2014/119 bylo změněno rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/143 ze dne 29. ledna 2015 (Úř. věst. L 24, s. 16), které vstoupilo v platnost dne 31. ledna 2015. Pokud jde o kritéria určování osob, na něž se vztahují předmětná omezující opatření, z článku 1 posledně uvedeného rozhodnutí vyplývá, že se čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 nahrazuje tímto:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným za zneužití ukrajinských státních prostředků a za porušování lidských práv na Ukrajině, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze, nebo které tyto osoby vlastní, drží či kontrolují.

Pro účely tohoto rozhodnutí se osobou odpovědnou za zneužití ukrajinských státních prostředků rozumí i každá osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují v souvislosti se:

- a) zneužitím ukrajinských veřejných prostředků nebo majetku či se spoluúčastí na těchto činech nebo
- b) zneužitím pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku, či v souvislosti se spoluúčastí na těchto činech.“

11 Nařízením Rady (EU) 2015/138 ze dne 29. ledna 2015, kterým se mění nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. L 24, s. 1), bylo posledně uvedené nařízení změněno ve shodě s rozhodnutím 2015/143.

12 Rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 byla později změněna rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/364 ze dne 5. března 2015, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. L 62, s. 25), a prováděcím nařízením Rady (EU) 2015/357 ze dne 5. března 2015, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. L 62, p. 1). Rozhodnutím 2015/364 byl změněn článek 5 rozhodnutí 2014/119, a to tak, že platnost omezujících opatření týkajících se žalobce byla prodloužena do 6. června 2016. Prováděcím nařízením 2015/357 byla odpovídajícím způsobem nahrazena příloha I nařízení č. 208/2014.

13 Rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357 bylo žalobcovo jméno ponecháno na seznamu s identifikačními údaji: „bratr Andrije Kljujeva; podnikatel“ a s novým odůvodněním, které zní:

„Osoba, kterou ukrajinské orgány vyšetřují z důvodu účasti na zneužití veřejných prostředků nebo majetku a na zneužití pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku. Osoba spojená s označenou osobou (Andrijem Petrovičem Kljujevem), proti níž ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku.“

14 Dne 5. června 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/876, kterým se mění rozhodnutí 2014/119 (Úř. věst. L 142, s. 30), a prováděcí nařízení (EU) 2015/869, kterým se provádí nařízení č. 208/2014 (Úř. věst. L 142, s. 1). Rozhodnutím 2015/876 byl nahrazen článek 5 rozhodnutí 2014/119, a to tak, že platnost omezujících opatření týkajících se žalobce byla prodloužena do 6. října 2016, a dále jím byla změněna příloha posledně uvedeného rozhodnutí. Prováděcím nařízením 2015/869 byla odpovídajícím způsobem změněna příloha I nařízení č. 208/2014.

15 Rozhodnutím 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869 bylo žalobcovo jméno ponecháno na seznamu s označením: „bratr Andrije Kljujeva; podnikatel“ a s novým odůvodněním, které zní:

„Osoba vyšetřovaná ukrajinskými orgány pro zapojení do zpronevěry veřejných prostředků. Osoba spojená s označenou osobou (Andrijem Petrovičem Kljujevem), proti níž ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku.“

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 16 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 15. května 2014 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 17 Ve dnech 12. srpna 2014 a 18. prosince 2014 podala Rada v souladu s čl. 18 odst. 4 pokynů pro vedoucího kanceláře Tribunálu odůvodněné žádosti, aby obsah některých příloh žalobní odpovědi a dupliky nebyl citován ve veřejně přístupných podkladech souvisejících s projednávanou věcí.
- 18 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 18. září 2014 podala Evropská komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 6. listopadu 2014 jí předseda devátého senátu Tribunálu vedlejší účastenství povolil. Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 17. prosince 2014 se Komise vzdala práva na předložení spisu vedlejšího účastníka.
- 19 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu Tribunálu vyzval Tribunál dne 14. srpna 2015 účastníky řízení, aby se vyjádřili k otázce, zda má žalobce v návaznosti na změnu důvodu zařazení jeho jména na seznam a na prodloužení platnosti omezujících opatření týkajících se žalobce do 6. června 2015 rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357 nadále právní zájem na řízení, a pokud ano, ve vztahu k jakým žalobním důvodům tento právní zájem nadále trvá. Účastníci řízení této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověli. Účastníci řízení rovněž ve stanovené lhůtě předložili vyjádření k odpovědím na položené otázky.
- 20 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 12. srpna 2015 žalobce upravil návrhová žádání v tom směru, že se domáhá též zrušení rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869. Dne 14. září 2015 podala Rada v souladu s článkem 66 jednacího řádu odůvodněnou žádost, aby obsah některých příloh vyjádření k návrhu na úpravu návrhových žádání nebyl citován ve veřejně přístupných podkladech souvisejících s projednávanou věcí.
- 21 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 24. září 2015.
- 22 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 v rozsahu, v němž se na něj vztahují;
 - zrušil rozhodnutí 2015/876 a prováděcí nařízení 2015/869 v rozsahu, v němž se na něj vztahují;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 23 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřijatelnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;
 - prohlásil návrh na úpravu návrhových žádání nepřijatelným, nebo podpůrně neopodstatněným;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K návrhovým žádáním znějícím na zrušení rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce

K trvání žalobcova právního zájmu na řízení

- 24 Jak bylo uvedeno v bodech 12 a 13 výše, rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357 byl změněn důvod zařazení žalobcova jména na seznam a byla jimi prodloužena platnost omezujících opatření týkajících se žalobce do 6. června 2015. Rozhodnutím 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869 byl později důvod jeho zařazení na seznam změněn a platnost omezujících opatření týkajících se žalobce jimi byla prodloužena do 6. října 2015.
- 25 Žalobce nepodal žalobu proti rozhodnutí 2015/364 a prováděcímu nařízení 2015/357, a tyto akty se tudíž ve vztahu k němu staly konečnými. Naproti tomu návrhová žádání v projednávané věci upravil v tom směru, že se jimi domáhá rovněž zrušení rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869.
- 26 Rada, podporovaná Komisí, tvrdí, že jelikož žalobce nenapadl rozhodnutí 2015/364 ani prováděcí nařízení 2015/357, jimiž byla nahrazena omezující opatření stanovená rozhodnutím 2014/119 a nařízením č. 208/2014, implicitně tak s uložením uvedených opatření souhlasil, a pozbyl tedy právní zájem na řízení. Mimoto úpravy návrhových žádání učiněné žalobcem v tom směru, že se domáhá rovněž zrušení rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869, se podle Rady nelze dovolávat k doložení trvajících právního zájmu na řízení, neboť je podle ní tato úprava irelevantní a nepřijatelná.
- 27 Podle ustálené judikatury musí předmět sporu, stejně jako právní zájem žalobce na řízení, přetrvat až do vydání soudního rozhodnutí, neboť jinak by nemohlo být vydáno rozhodnutí ve věci samé; předpokladem toho je, že žaloba může ve výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který ji podal (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 6. června 2013, Ayadi v. Komise, C-183/12 P, EU:C:2013:369, bod 59 a citovaná judikatura).
- 28 Mimoto z judikatury vyplývá, že uznání protiprávnosti napadeného aktu sice nemůže samo o sobě napravit škodu ani zásah do soukromého života, avšak může dotyčnou osobu rehabilitovat či představovat formu nápravy morální újmy, kterou utrpěla v důsledku této protiprávnosti, a odůvodnit tak trvání jejího právního zájmu na řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise, C-239/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:331, body 70 až 72).
- 29 V projednávané věci žalobce ve vyjádření k odpovědím Rady a Komise na písemnou otázku položenou Tribunálem (viz bod 19 výše) uvádí, že i když byla omezující opatření, která vůči němu byla namířena, nahrazena novými opatřeními, zachovává si jednak právo na případné podání žaloby na náhradu újmy za období, po něž bylo uvedené protiprávní opatření v platnosti, a jednak zájem domoci se do jisté míry rehabilitace své pověsti.
- 30 Pokud jde konkrétně o skutečnost, že žalobce nenapadl rozhodnutí 2015/364 a prováděcí nařízení 2015/357, žalobce tvrdí, že jelikož byla těmito akty platnost omezujících opatření, která vůči němu byla namířena, prodloužena pouze o tři měsíce, tj. do 6. června 2015, bylo nepravděpodobné, že by případná věc mohla být rozhodnuta před další změnou těchto opatření. Žalobce dodává, že návrhová žádání nicméně upravil tak, aby směřovala rovněž proti rozhodnutí 2015/876 a prováděcímu nařízení 2015/869, jimiž byla později platnost omezujících opatření vůči němu prodloužena, a že si tedy v projednávané věci zachovává právní zájem na řízení.

- 31 Je třeba uvést, že si žalobce zachovává právní zájem na řízení z toho důvodu, že uznání protiprávnosti rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 může být základem pro následné uplatnění nároku na náhradu majetkové a morální újmy vzniklé v důsledku těchto aktů za dobu jejich platnosti, tj. od 6. března 2014 do 6. března 2015 (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek Abdulrahim v. Rada a Komise, bod 28 výše, EU:C:2013:331, bod 82).
- 32 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že skutečnost, že rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 již nejsou v platnosti, protože byla v případě žalobce změněna rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357, nemůže být stavěna na roveň případnému zrušení původních aktů Tribunálem, neboť uvedená změna není uznáním protiprávnosti daných aktů (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 11. června 2014, Syria International Islamic Bank v. Rada, T-293/12, EU:T:2014:439, body 36 až 41 a citovaná judikatura).
- 33 Je tedy třeba učinit závěr, že žalobcův právní zájem na řízení trvá navzdory změně omezujících opatření, která se ho týkají, a navzdory tomu, že nepodal žalobu proti rozhodnutí 2015/364 a prováděcímu nařízení 2015/357.

K opodstatněnosti návrhových žádání znějících na zrušení rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/119

- 34 Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu. Druhý vychází z nedodržení kritérií pro zařazení na seznam. Třetí vychází z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Čtvrtý vychází z nedostatku odůvodnění. Pátý vychází z porušení práva vlastnit majetek a práva na dobrou pověst. Šestý vychází z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení a sedmý vychází z pochybení při posuzování důkazů.
- 35 V rámci druhého, šestého a sedmého žalobního důvodu, které je třeba zkoumat na prvním místě, žalobce hlavně tvrdí, že opatření vůči němu bylo přijato bez dostatečně pevného skutkového základu. Konkrétně uvádí, že není prokázáno, že byl odpovědný za zneužití státních prostředků nebo za porušování lidských práv na Ukrajině, že byl spojen s osobou takto určenou nebo že by byl vyšetřován.
- 36 Rada tvrdí, že dopis úřadujícího generálního prokurátora Ukrajiny zaslaný dne 3. března 2014 vysoké představitelce Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „dopis ze dne 3. března 2014“) obsahuje skutkové okolnosti, které dostatečně odůvodňují přijetí rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 vůči žalobci, a že důkazy pocházející z doby po přijetí těchto aktů potvrzují, že bylo na Ukrajině zahájeno přípravné vyšetřování žalobce v rámci trestního stíhání pro zneužití státních prostředků, na základě čehož bylo možné považovat obecné kritérium pro zařazení na seznam za splněné bez ohledu na další průběh tohoto vyšetřování.
- 37 Rada rovněž zdůrazňuje, že je třeba rozlišovat mezi trestním řízením probíhajícím na Ukrajině, v jehož rámci se žalobce bude moci hájit podle pravidel ukrajinského trestního procesu, a dočasnými, a nikoli nevratnými opatřeními na úrovni Evropské unie, jimiž se zmrazuje jeho majetek, při jejichž přijímání Rada podle vlastních slov není povinna podat důkaz o trestných činech, v jejichž souvislosti je žalobce vyšetřován.
- 38 Je třeba připomenout, že Rada má sice širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o obecná kritéria, která je třeba vzít v úvahu pro účely přijetí omezujících opatření, avšak účinnost soudní kontroly zaručené v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie vyžaduje, aby se unijní soud při přezkumu legality důvodů, o které se opírá rozhodnutí o zápisu jména určité osoby na seznam osob, vůči nimž jsou namířena omezující opatření, nebo o jeho ponechání na tomto seznamu, ujistil o tom, zda se toto rozhodnutí, které má ve vztahu k ní charakter individuálního rozhodnutí, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Proto je třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého uvedené

rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na posouzení abstraktní pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který je sám o sobě považován za dostatečnou oporu tohoto rozhodnutí, podloženy dostatečně přesným a konkrétním způsobem (viz rozsudek ze dne 21. dubna 2015, *Anboubá v. Rada*, C-605/13 P, Sb. rozh., EU:C:2015:248, body 41 a 45 a citovaná judikatura).

- 39 V projednávané věci je kritérium stanovené v čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119 formulováno tak, že se omezující opatření přijímají vůči osobám určeným jako osoby odpovědné za skutky spočívající ve zneužití státních prostředků. Z druhého bodu odůvodnění uvedeného rozhodnutí dále vyplývá, že Rada tato opatření přijala „s cílem konsolidovat a podpořit právní stát [...] na Ukrajině“.
- 40 Žalobcovo jméno bylo na seznam zařazeno z důvodu, že je „[osobou], jež je na Ukrajině vyšetřována z důvodu účasti na trestných činech v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí“. Rada tedy vycházela z toho, že v případě žalobce probíhaly přinejmenším přípravné vyšetřovací kroky nebo předběžné vyšetřování, jež (prozatím) nevyústily v podání obžaloby pro jeho údajné zapojení do skutků spočívajících ve zneužití státních prostředků.
- 41 Odůvodnění zařazení žalobcova jména na seznam opírá Rada o dopis ze dne 3. března 2014 a o další důkazy pocházející z doby po přijetí rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014.
- 42 V první části dopisu ze dne 3. března 2014 se uvádí, že „ukrajinské donucovací orgány“ zahájily řadu trestních řízení na základě trestných činů spáchaných bývalými vysoce postavenými představiteli, jejichž jména následují, u nichž bylo vyšetřováním shora uvedených trestných činů zjištěno zneužití vysokých částek státních prostředků a jejich následný nezákonný převod do zahraničí.
- 43 Ve druhé části dopisu ze dne 3. března 2014 se dodává, že „vyšetřování ověřuje účast dalších vysoce postavených představitelů předchozího režimu na trestných činech téhož druhu“ a že se přepokládá, že budou o zahájení tohoto vyšetřování brzy informováni. Rovněž následují jména těchto dalších vysoce postavených představitelů, včetně žalobce.
- 44 S ohledem na spis v projednávané věci je dopis ze dne 3. března 2014 ze všech důkazů předložených Radou v průběhu tohoto řízení jediným, který předchází přijetí rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014. Legalita těchto aktů tedy musí být posouzena z hlediska tohoto jediného důkazu.
- 45 Je tedy třeba ověřit, zda dopis ze dne 3. března 2014 představuje dostatečný důkaz k podepření závěru, že žalobce byl „určen jako osoba odpovědná za zneužití ukrajinských státních prostředků“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2014/119.
- 46 Ačkoli se v případě dopisu ze dne 3. března 2014 jednalo – jak zdůrazňuje Rada – o dopis od vysokého justičního orgánu třetí země, a sice od generálního prokurátora Ukrajiny, obsahuje tento dopis pouze obecné a neindividualizované tvrzení spojující žalobcovo jméno – vedle jmen dalších bývalých vysoce postavených představitelů – s vyšetřováním, jehož podstatou bylo ověřit, zda vůbec ke skutkům spočívajícím ve zneužití státních prostředků došlo. Dopis totiž neobsahuje žádné upřesnění ke zjištění skutků ověřovaných vyšetřováním vedeným ukrajinskými orgány, natož pak k individuální – byť jen presumované – odpovědnosti žalobce v souvislosti s těmito skutky.
- 47 Je pravda, jak uvádí Rada, že unijní soud v souvislosti s uplatňováním omezujících opatření stanovil, že určení osoby jako osoby odpovědné ze spáchání trestného činu nutně neznamená její odsouzení pro takový trestný čin (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2015, *Ezz a další v. Rada*, C-220/14 P, Sb. rozh., EU:C:2015:147, bod 72, a rozsudek ze dne 27. února 2014, *Ezz a další v. Rada*, T-256/11, Sb. rozh., EU:T:2014:93, body 57 až 61).

- 48 Nicméně v rámci věci, jež byly základem judikatury citované v bodě 47 výše, bylo vůči žalobcům vydáno alespoň usnesení nejvyššího státního zástupce dané třetí země, na jehož základě měl být zabaven jejich majetek a které bylo schváleno trestním soudem (rozsudek Ezz a další v. Rada, bod 47 výše, EU:T:2014:93, bod 132). Uplatnění omezujících opatření vůči žalobcům se tedy v uvedených věcech zakládalo na konkrétních skutkových okolnostech, o kterých se Rada dozvěděla.
- 49 V projednávané věci je nutno konstatovat, že Rada neměla k dispozici údaje o skutcích či jednáních, které byly žalobci ukrajinskými orgány konkrétně vytýkány, a že dopis ze dne 3. března 2014, na který se Rada odvolává, nemůže představovat – ani v případě, že bude posuzován v jeho kontextu – dostatečně pevný skutkový základ ve smyslu judikatury citované v bodě 38 výše pro zařazení žalobcova jména na seznam s odůvodněním, že byl „určen jako osoba odpovědná“ za zneužití státních prostředků.
- 50 Bez ohledu na to, v jakém stadiu se nacházelo řízení, jež mělo být s žalobcem vedeno, nemohla vůči němu Rada přijmout omezující opatření bez znalosti skutků spočívajících ve zneužití státních prostředků, které mu byly konkrétně vytýkány ukrajinskými orgány. Pouze při znalosti těchto skutků by totiž byla Rada schopna určit, zda mohou být kvalifikovány jako zneužití státních prostředků a zda mohou zpochybnit existenci právního státu na Ukrajině, jehož konsolidace a podpora jsou cílem, který je přijetím předmětných omezujících opatření sledován, jak bylo připomenuto v bodě 39 výše.
- 51 Ostatně v případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že důvody uplatňované vůči dotyčné osobě jsou podloženy, přičemž tato osoba není povinna předložit negativní důkaz o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, Sb. rozh., EU:C:2013:518, body 120 a 121, a rozsudek ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, Sb. rozh., EU:C:2013:775, body 65 a 66).
- 52 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že zařazení žalobcova jména na seznam nesplňuje kritéria určování osob, na něž se vztahují předmětná omezující opatření, stanovená rozhodnutím 2014/119.
- 53 Vzhledem k tomu, že druhý, šestý a sedmý žalobní důvod jsou opodstatněné, je třeba žalobě vyhovět v části, v níž se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí 2014/119 v rozsahu, v němž se na něj vztahuje, přičemž není nutné se vyjadřovat k ostatním žalobním důvodům.
- 54 Z týchž důvodů musí být zrušeno nařízení č. 208/2014, a to v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce.

K návrhovým žádáním znějícím na zrušení rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869 v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce

- 55 V návrhu na úpravu návrhových žádání žalobce navrhuje, aby bylo zrušeno též rozhodnutí 2015/876 a prováděcí nařízení 2015/869 v rozsahu, v němž se jej týkají.
- 56 Rada, podporovaná Komisí, předně namítá nepřípustnost návrhu na úpravu návrhových žádání. Zaprvé tvrdí, že žalobce nemohl upravit návrhová žádání znějící na zrušení rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 v rozsahu, v němž se jej týkají, v tom smyslu, že se tato návrhová žádání vztahují také na rozhodnutí 2015/876 a na prováděcí nařízení 2015/869, neboť rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 již byla nahrazena rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357. Podle Rady tedy rozhodnutím 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869 bylo změněno pouze rozhodnutí 2015/364 a prováděcí nařízení 2015/357 a nebyla jimi dotčena rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014.

- 57 Zadruhé Rada uvádí, že návrh na úpravu návrhových žádání není odůvodněn, ačkoli v souladu s čl. 86 odst. 3 jednacího řádu odůvodněn být měl vzhledem k nové skutkové a právní situaci ke dni přijetí nových opatření, tj. vzhledem k situaci, s níž byl spojen vstup v platnost rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869.
- 58 Rada také tvrdí, že návrh na úpravu návrhových žádání každopádně není opodstatněný.
- 59 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že pokud je původně napadený akt v průběhu řízení nahrazen jiným aktem se stejným předmětem, musí být posledně uvedený akt považován za novou skutečnost, která umožňuje žalobci upravit návrhová žádání a žalobní důvody (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. listopadu 2014, *Mayaleh v. Rada*, T-307/12 a T-408/13, Sb. rozh., EU:T:2014:926, bod 47).
- 60 Je třeba rovněž připomenout, že podle čl. 86 odst. 3 jednacího řádu musí návrh na úpravu návrhových žádání v případě potřeby obsahovat mimo jiné upravené žalobní důvody a argumenty.
- 61 Tak tomu však v projednávané věci není. Je totiž třeba připomenout, že příloha rozhodnutí 2014/119 a příloha I nařízení č. 208/2014 byly „nahrazeny“ rozhodnutím 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357. Jak bylo objasněno v bodě 13 výše, v důsledku této změny bylo žalobcovo jméno na seznamu ponecháno s novým odůvodněním. Tyto akty žalobce nenapadl v rámci samostatné žaloby nebo návrhu na úpravu návrhových žádání.
- 62 Předmětné přílohy byly následně „změněny“ rozhodnutím 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869. Jak bylo objasněno v bodě 15 výše, v důsledku této změny bylo žalobcovo jméno na seznamu ponecháno s novým odůvodněním. Tyto akty jsou předmětem návrhu na úpravu návrhových žádání.
- 63 Důvody pro zařazení žalobcova jména na seznam byly následující.
- 64 Nejprve bylo žalobcovo jméno zařazeno na seznam obsažený v rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 z důvodu, že byl „[osobou], jež je na Ukrajině vyšetřována z důvodu účasti na trestných činech v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí“.
- 65 Následně bylo žalobcovo jméno ponecháno na seznamu obsaženém v rozhodnutí 2015/364 a prováděcím nařízením 2015/357 z důvodu, že byl „[osobou], kterou ukrajinské orgány vyšetřují z důvodu účasti na zneužití veřejných prostředků nebo majetku a na zneužití pravomoci veřejného činitele za účelem neoprávněného zvýhodnění sebe nebo třetí osoby, čímž vznikla ztráta na ukrajinských veřejných prostředcích nebo majetku“, a „[osobou] spojen[ou] s označenou osobou (Andrijem Petrovičem Kliuievem), proti níž ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku“.
- 66 Žalobcovo jméno bylo konečně ponecháno na seznamu obsaženém v rozhodnutí 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869 z důvodu, že byl „[osobou] vyšetřovan[ou] ukrajinskými orgány pro zapojení do zpronevěry veřejných prostředků“ a „[osobou] spojen[ou] s označenou osobou (Andrijem Petrovičem Kljujevem), proti níž ukrajinské orgány vedou trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku“.
- 67 Důvod zařazení žalobcova jména na seznam se v případě rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869, kterých se týká návrh na úpravu návrhových žádání, podstatně liší od důvodu jeho zařazení na uvedený seznam v případě rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014, kterých se týká žaloba.
- 68 Je totiž třeba uvést, že odůvodnění zařazení žalobcova jména na seznam, které je uvedeno v rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014, se pouze zmiňovalo o vyšetřování na Ukrajině z důvodu účasti na trestných činech v souvislosti se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným

převodem do zahraničí, kdežto v odůvodnění zařazení žalobcova jména na seznam, které je uvedeno v rozhodnutí 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869, je obšírněji vysvětleno, proč jsou vůči žalobci namířena omezující opatření, zejména doplněním informace o jeho spojení s osobou označenou v omezujících opatřeních, tj. s jeho bratrem Andrijem Kljujevem, proti němuž ukrajinské orgány vedly trestní řízení z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku.

- 69 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že žalobce v žalobě hlavně tvrdí, že zařazení jeho jména na seznam není odůvodněné ani podložené důkazy a že neobdržel konkrétní informace o vyšetřování, které s ním mělo být vedeno.
- 70 Zatímco v případě důkazu pro zařazení žalobcova jména na seznam jsou argumenty uvedené v bodě 69 výše opodstatněné, jak to vyplývá z bodů 35 až 53 výše, je nutno konstatovat, že odůvodnění zařazení žalobcova jména na seznam, které je uvedeno v rozhodnutí 2015/876 a prováděcím nařízením 2015/869, se opírá o další důkazy poskytnuté Radou v průběhu tohoto řízení. Vzhledem k tomu, že poslední uvedené důkazy pocházejí z doby po přijetí rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014, nejsou pro posouzení legality shora uvedeného původního zařazení na seznam relevantní, nicméně musí být zohledněny při posuzování, zda je ponechání žalobcova jména na seznamu stanovené pozdějšími akty legální.
- 71 Jelikož žalobce bez dalšího vysvětlení pouze prohlásil, že jeho původní návrhová žádání znějící na zrušení rozhodnutí 2014/119 a nařízení č. 208/2014 v rozsahu, v němž se ho týkají, se vztahují i na rozhodnutí 2015/876 a na prováděcí nařízení 2015/869 v rozsahu, v němž se ho týkají, nepodal tedy žádný důkaz zpochybňující podloženost uvedených aktů a umožňující Tribunálu posoudit jejich legalitu.
- 72 Je tedy třeba učinit závěr, že návrh na úpravu návrhových žádání nesplňuje podmínky stanovené v čl. 86 odst. 3 jednacího řádu.
- 73 Návrhová žádání znějící na zrušení rozhodnutí 2015/876 a prováděcího nařízení 2015/869 v rozsahu, v němž se týkají žalobce, proto musí být odmítnuta jako nepřípustná.

K časovým účinkům částečného zrušení rozhodnutí 2014/119

- 74 Pro případ, že bude rozhodnutí 2014/119 v rozsahu, v němž se týká žalobce, Tribunálem zrušeno, považuje Rada za nezbytné, aby účinky tohoto rozhodnutí vůči žalobci zůstaly v souladu s článkem 264 druhým pododstavcem SFEU zachovány až do okamžiku, kdy nastanou účinky částečného zrušení nařízení č. 208/2014, a to v zájmu zajištění právní jistoty, jakož i soudržnosti a jednoty právního řádu.
- 75 Žalobce s touto argumentací nesouhlasí.
- 76 Je třeba připomenout, že rozhodnutí 2014/119 bylo změněno rozhodnutím 2015/364, jímž byl seznam s účinností od 7. března 2015 nahrazen a jímž byla platnost omezujících opatření týkajících se žalobce prodloužena do 6. června 2015. V důsledku těchto změn bylo žalobcovo jméno na seznamu ponecháno s novým odůvodněním jeho zařazení (viz body 12 a 13 výše).
- 77 Rozhodnutí 2014/119 bylo později změněno rozhodnutím 2015/876, jímž byla platnost omezujících opatření týkajících se žalobce prodloužena do 6. října 2015 a jímž byl seznam změněn s účinností od 7. června 2015. V důsledku těchto změn bylo žalobcovo jméno na seznamu ponecháno s novým odůvodněním jeho zařazení (viz body 14 a 15 výše).

- 78 K dnešnímu dni se tedy na žalobce vztahuje nové omezující opatření. Z toho vyplývá, že zrušením rozhodnutí 2014/119 v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce, nedojde k odstranění žalobcova jména ze seznamu.
- 79 Účinky rozhodnutí 2014/119 v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobce, proto není nutné zachovávat.

K nákladům řízení

- 80 Podle čl. 134 odst. 2 jednacího řádu platí, že je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Tribunál o rozdělení nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, pokud jde o návrh na zrušení aktů uplatněný v žalobě, je důvodné uložit Radě náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto návrhem. Dále vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, pokud jde o návrh na zrušení aktů uplatněný v návrhu na úpravu návrhových žádání, je důvodné uložit žalobci náhradu nákladů řízení souvisejících s tímto návrhem.
- 81 Kromě toho podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu nesou orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině a nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině se zrušují v rozsahu, v němž bylo jméno Sergije Kljujeva zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují tato omezující opatření.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba odmítá.**
- 3) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené S. Kljujevem v souvislosti s návrhem na zrušení aktů uplatněným v žalobě.**
- 4) **S. Kljujev ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou v souvislosti s návrhem na zrušení aktů uplatněným v návrhu na úpravu návrhových žádání.**
- 5) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. ledna 2016.

Podpisy.